

نامه یک نماینده مجلس به دبیر شورای نگهبان:

تکمیل کننده پازل آمریکا نباشیم

حسینعلی حاجی دلیگانی، نماینده مردم شاهین شهر در مجلس شورای اسلامی، در نامه‌ای به آیت‌... جنتی، دبیر شورای نگهبان، خواستار رد مصوبه «جرائم سازمان یافته فراملی» (پارامو) شد.

متن کامل این نامه که به صورت اختصاصی در اختیار روزنامه «فرهیختگان» قرار گرفته است، به شرح ذیل است:

«حضرت آیت‌ا... جنتی (زید عزه)

دبیر محترم شورای نگهبان

با سلام

احتراما درخصوص مصوبه الحاق جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون سازمان ملل برای مبارزه با جرائم سازمان یافته فراملی (موسوم به کنوانسیون پارمو) مجلس شورای اسلامی در روز چهارشنبه ۹۴/۱/۱۴ مراتب زیر مزید استحضار تقدیم می‌شود.

۱- در خرداد ۱۳۹۵ وزارت خارجه و وزارت اقتصاد، بدون هماهنگی و با اخذ مجوز از مجلس یا شورای عالی امنیت ملی، اقدام به توافق با «گروه ویژه اقدام مالی FATF» (برنامه کنترل مالی و انجام خود تحریمی در ایران است)، نمود.
۲- در این توافقنامه بین المللی، ایران متعهد و موظف شد ۴۱ مورد دستورات گروه مذکور را که در قالب برنامه اقدام Action Plan پذیرفته بود، در زمان بندی های مشخص، به عمل آورد.
۳- از جمله تعهداتی که در برنامه اقدام، به ایران تحمیل شده است؛ لزوم تصویب و اجرای «کنوانسیون مبارزه با جرائم سازمان یافته فراملی» یا کنوانسیون پارمو می باشد. طبق زمان بندی مندرج در برنامه اقدام، ایران باید تا دی ماه ۱۳۹۶ (December ۲۰۱۷) این کنوانسیون را تصویب کرده و بلافاصله به اجرا درآورد.

۴- در راستای اجرای توافقات صورت گرفته با «گروه ویژه اقدام مالی FATF»، در دی ماه ۹۶ لایحه الحاق به «کنوانسیون مبارزه با جرائم سازمان یافته فراملی» برای تصویب در مجلس شورای اسلامی مطرح شده است.

۵- پس از افضایی توافق صورت گرفته بـا «گروه ویژه اقدام مالی FATF» در رسانه‌ها، وزرای خارجه و اقتصاد و رئیس بانک مرکزی در ۱۲ مرداد ۱۳۹۵، از اینکه اقدام به توافقی کرده اند که در صلاحیت دستگاه های دیپلماسی و اقتصادی نبوده و جنبه های متعدد سیاسی و امنیتی آنها را در توافق در نظر نگرفته نبوده اند، مورد توبیخ قرار گرفتند.
۶- پیگیری و اجرای توافق با گروه اقدام مالی، یعنی مطرح نمودن موضوع الحاق به کنوانسیون پارمو در مجلس شورای اسلامی، بدون تجویز شورای عالی امنیت ملی و نه دبیرخانه، جای سوال بسیار دارد.

۷- وزارت خارجه در اطلاعیه توجیهی خود برای لزوم پیوستن ایران به پارمو، آورده است: «باتوجه به هدف و موضوع کنوانسیون ارتباط دادن این کنوانسیون بـا فعالیت های نهضت های آزادی بخش و گروه های مقاومت، بلاموضوع است؟!»

لیکن متأسفانه توجه به نحوه استفاده ابزاری از آمریکا از این کنوانسیون برای برخورد با نهضت های آزادی بخش و گروه های مقاومت همانند حزب... لبنان نکرده است. آمریکا رسماً و علناً در ماه گذشته، حزب...ا لبنان را با اتهام واهی و به دلیل قاچاق مواد مخدر و کسب درآمد از مواد مخدر، تحریم نموده است و در کنگره آمریکا قانون تحریمی علیه حزب... تصویب نموده که سخنرانی اخیر سید حسن نصر... دبیر کل حزب... در واکنش به این اتهام بود. علاوه بر این در گزارش دسامبر ۲۰۰۴ دفتر مواد مخدر و جرائم سازمان یافته سازمان ملل، حزب... لبنان در کنار دیگر گروه های تروریستی قرار گرفته که درآمد اصلی خود را از اخذی از بازرگانان، تجار، صاحبان رستوران و مشاغل در قالب مالیات جنگ به دست می آورد. همچنین در سال ۲۰۱۲ حزب... در کنار گروه تروریستی و قاچاق مواد مخدر متهم شده است. بنابراین باید از نگاه و استدلال ساده لوحانه درخصوص این کنوانسیون خودداری شود.

۸- وزارت خارجه در اطلاعیه توجیهی خود نوشته است: در حوزه مسائل مرتبط با پولشویی از جمله موارد مربوط به جرم انگاری و مجازات مجرمین که یکی از حوزه ها و تعهدات کشورهای عضو می باشد، همین تعهدات در کنوانسیون مقابله با فساد سازمان ملل نیز ذکر شده است که جمهوری اسلامی ایران عضو سند اخیر بوده است. با توجه به عضویت ایران در کنوانسیون مبارزه با فساد، آیا ایران توانسته است شخص فاسدی همچون خاوری که از طریق فساد در بانک ملی و... اموال کشور را چپاول و به کانادا فرار نمود، را از طریق این کنوانسیون به کشور بازگرداند و به مجازات برساند؟

۹- وزارت خارجه در ادامه اطلاعیه توجیهی خود نوشته است: عضویت در کنوانسیون مذکور (پارمو) زمینه مناسبی برای همکاری دوجانبه و چند جانبه و منطقه ای با دیگر کشورهای عضو... به ویژه در همکاری های قضایی و استرداد مجرمین فراهم می نماید. چنین توجیهاتی رنگ باخته است. با توجه به اتهام آمریکا به حزب... لبنان و اطلاعیه دفتر سازمان ملل درخصوص مباد مخدر، آیا نباید نگران بود که از طریق این کنوانسیون «ایران تحت فشار برای همکاری در راستای اهداف آمریکا علیه حزب... و گروه های مقاومت در منطقه قرار گیرد. ۱۰- اگر هدف گروه ویژه اقدام مالی واقعاً فقط مبارزه با جرائم سازمان یافته و مواد مخدر است و توطئه ای در کار نیست، نیاز به عضویت ایران در کنوانسیون نبوده و نیست، بلکه کافی است که اگر مواردی مربوط به جرائم، در کنوانسیون وجود دارد و احیاناً در قوانین داخلی ایران نیامده، را در قانون داخلی درج و تصویب کنیم و به اجرا گذاریم. بنابراین نیاز گروه اقدام مالی، باید برطرف شده باشد. اما اصرار بر اینکه حتما ایران باید عضو کنوانسیون مذکور بشود، حکایت از اهداف پشت پرده برای سوءاستفاده از کنوانسیون علیه ایران دارد. ۱۱- عضویت در کنوانسیون های بین المللی ازجمله کنوانسیون پارمو، تکمیل کننده پازل آمریکا و افتادن در دام اوست، با توجه به وضعیت بدعهدی های آمریکا در برجام چرا باید مجدداً با تعجیل در تصویب آن در دی ماه از سوراخ دیگری گزیده شویم. با عضویت در این گونه کنوانسیون ها و نسخه های استعماری نه تنها مشکلی از کشور حل نمی شود بلکه برعکس به مشکلات افزوده شده و با دست خودمان ابزار بین المللی دیگری نیز به دست دشمن داده می شود تا علیه ایران اقدام نماید.

با عنایت به مغایرت مصوبه مذکور با اصول متعدد قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران از جمله ۱- جزء ج بند ۶ اصل دوم ۲- بند ۱۶ اصل سوم ۳- اصول ۱۵۲-۱۵۳-۱۵۴ علی المراتب پیشنهاد می گردد در صورت صلاحدید مصوبه موصوف رد گردد.»

استاد دانشگاه بوعلی سینای همدان در گفت وگو با «فرهیختگان» به تشریح ابعاد مختلف توافقات بین المللی پرداخت

نسبت ایران با تعهدات بین المللی چگونه است؟

معاهدات بین المللی را برجام گرفته تاپس وپیش هایش همواره این سـوال را ایجاد می کند که تا چه اندازه این قراردادها با قوانین داخلی کشورمان همسویی داشته واز طرف دیگر تا چه اندازه مسیر را در راه رسیدن به اهدافمان سهل یا سخت می کنند. از این رو برای بررسی معاهدات اخیر سراغ رئیس کمیته هسته‌ای نهمین دوره مجلس شورای اسلامی رفتیم.

«ابراهیم کارخانه‌ای»، نماینده ادوار مجلس شورای اسلامی در گفت‌وگو با «فرهیختگان» اظهار داشت: «در تنظیم معاهدات بین المللی قدرت‌های بزرگ نقش اصلی را دارند و در عمل این معاهدات بین المللی که پایه گذاران آن کشورها و قدرت‌های بزرگ از جمله آمریکا هستند، در جهت منافع این قدرت‌ها است تا بتوانند به‌عنوان یک اهرم در جهت حفظ منافع خود و تسلط بر دیگر کشورها استفاده شوند. به‌عنوان مثال، بعد از به کارگیری سلاح هسته‌ای در جنگ جهانی دوم در سال ۱۹۶۸ معاهده NPT توسط قدرت‌های بزرگ تنظیم شد، به‌گونه‌ای که دیگر هیچ کشوری نتواند به این سلاح دست یابد و تنها همین پنج کشور از این سلاح استفاده کنند و کشورهای دیگر از دسترسی به آن منع شدند. راه‌های نظارت بر دیگر کشورها در عدم دستیابی به سلاح هسته‌ای در NPT آمد، بنابراین این کشورها به‌ویژه آمریکا از NPT به‌عنوان اهرمی برای کنترل دستیابی دیگر کشورها به فناوری هسته‌ای استفاده کردند.»

رئیس کمیته هسته‌ای مجلس نهم در ادامه افزود: «معاهدات دیگر هم به همین صورت است. به‌عنوان مثال پایه‌گذاران قرارداد NPTCR را رژیم کنترل فناوری موشکی همان کشورها و قدرت‌های بزرگ هستند و عضوگیری کردند که بتوانند برنامه‌های موشکی دیگر کشورها را تحت نظارت و کنترل خود درآورند. پایه‌گذاران FATF هفت کشور GV بودند و در قالب یک گروه ویژه اقدام مالی برنامه‌ریزی کردند که مبادلات بانکی و مالی تمامی کشورها را تحت کنترل خود داشته باشند. معاهده منع به کارگیری سلاح‌های شیمیایی که OPCW برنامه‌ریزی کردند تا بتوانند سلاح‌های شیمیایی را تنها خود در اختیار داشته باشند و در سطح جهان کنترل کنند.»

طراحان معاهدات بین المللی، پایبندی به این معاهدات ندارند

بنابراین شاهد هستیم اکثر معاهدات بین المللی که زیر نظر قدرت‌های بزرگ تهیه، تدوین و تنظیم می‌شود و به تصویب می‌رسد، عملاً در جهت منافع آنهاست. خود آنها پایبندی به این معاهدات ندارند، کم‌اینکه آمریکا خود را پایبند به هیچ یک از معاهدات نمی‌داند و حتی اگر احساس کند حضور آمریکا در معاهده به ضرر خودش است از آن معاهده خارج می‌شود؛ همانند معاهده آب‌وهوایی پاریس که در زمان اوپاما پذیرفتند عضو شوند، ولی در زمان ترامپ از آن معاهده خارج شدند. نماینده مردم همدان در مجلس هفتم و نهم در ادامه ضمن ابراز تاسف از عضویت ایران در توافق پاریس گفت: «تنظیم معاهده آب‌وهوایی پاریس جهت کنترل سوخت‌های فسیلی در جهان و حتی جلوگیری از توسعه صنعتی دیگر کشورها است. در معاهده آب‌وهوایی پاریس سهم کشورها درخصوص استفاده از سوخت‌های فسیلی مشخص شده است. کشورهای اروپایی سوخت‌های زیادی در اختیار ندارند و ظرف چندده سال یا چند سال آینده اینها منابع سوختی خود را از دست می‌دهند. از نظر صنعتی این کشورها پیشرفت لازم را داشتند، ولی کشوری همانند ایران که هنوز در آغاز راه توسعه است و منابع عظیم نفت و گاز را در اختیار دارد، وقتی عضو این معاهده می‌شود، در رابطه با استفاده از سوخت‌های فسیلی ایران محدودیت پیدای می‌کند، به همین دلیل ایران از معاهده خارج شد و این مخالف اشتغال‌زایی است و جلوی رشد صنعتی ما را خواهد گرفت.»

این نماینده ادوار مجلس که مدرک دکترای شیمی تجزیه و هسته‌ای را نیز دارد، با اشاره به پذیرش NPT توسط ایران از سال ۱۹۶۸ خاطرنشان کرد: «طبق ماده ۴ معاهده عنوان شده بود که کشورهای عضو می‌توانند به سوخت هسته‌ای برای استفاده‌های صلح‌آمیز دسترسی پیدا کنند، تحقیق و توسعه را افزایش دهند، اگر زمانی عضویت در این معاهده مغایر با منافع آن کشور و امنیت آن کشور بود می‌توانند خارج شوند. در حالی که خود آژانس با صراحت اعلام کرده که استفاده جمهوری اسلامی ایران از فناوری هسته‌ای صلح‌آمیز بود و در موضوع PMB عنوان کردند که هیچ شواهدی دال بر اینکه برنامه هسته‌ای جمهوری اسلامی ایران به سمت سلاح‌های هسته‌ای منحرف شود، وجود ندارد. به‌رغم این شاهد بودیم شدیدترین و قوی‌ترین وی‌سی سابقه‌ترین برنامه‌های نظارتی را در سطح جهان بر برنامه هسته‌ای جمهوری اسلامی ایران اعمال کردند. فعالیت‌های هسته‌ای جمهوری اسلامی ایران به‌شدت محدود شد. ما در حالی که عضو NPT بودیم و باید از مفاد NPT استفاده می‌کردیم، عملاً جلوی استفاده ما را گرفتند و معاهدات دیگر هم همین‌طور است.» کارخانه‌ای درخصوص معاهده مبارزه با جرائم سازمان یافته فراملی موسوم به «پارمو» نیز تصریح کرد: «ظاهر این معاهده مبارزه با تروریسم در ابعاد مختلف از کشتن

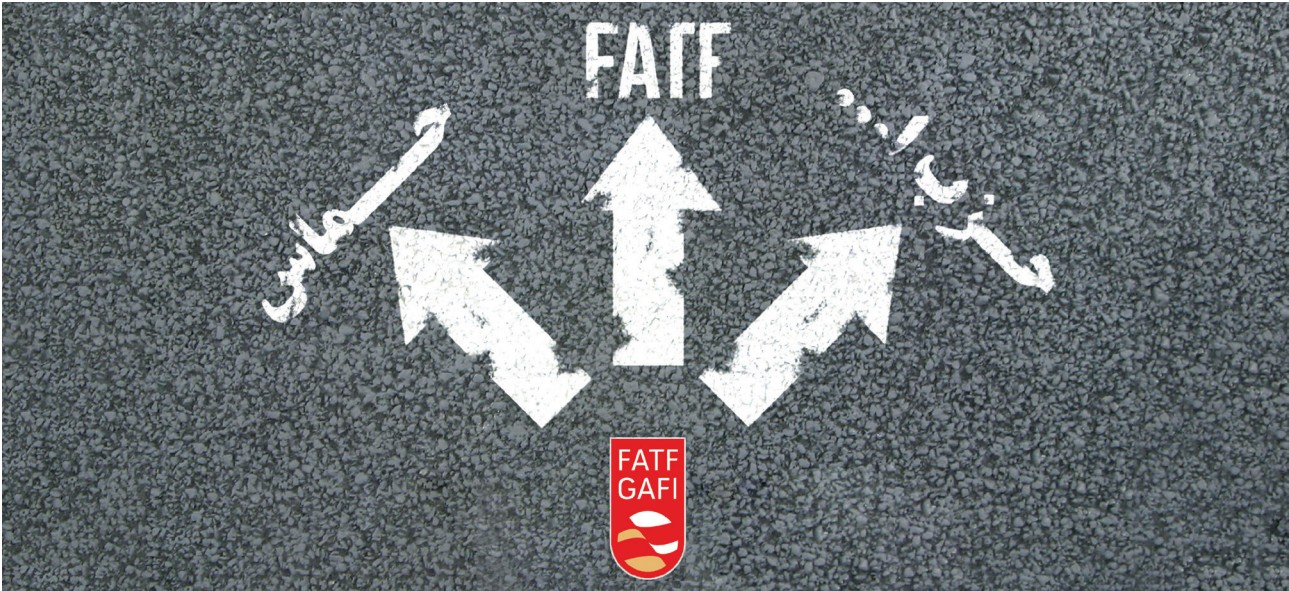
انسان، مواد مخدر، حرکت‌های تروریستی جمعی در سطح جهان و... است. این معاهده هم مانند سایر معاهدات عملاً در جهت خاص قدرت‌های بزرگ خصوصاً منافع آمریکا و سلطه آمریکا بر دیگر کشورها تنظیم شده است. ظاهر با به‌عنوان مبارزه با تروریسم است، ولی در باطن چیز دیگری است که آمریکا بتواند در قالب پارمو اهداف توسعه طلبانه خود را گسترش دهد، کم‌اینکه در رابطه با FATF که مبادلات مالی، بانکی کشورها تحت نظر قرار می‌گیرد تا اینها در خدمت تروریست‌ها قرار نگیرد، شاهد هستیم که در بین همه کشورهای جهان تنها دو کشور ایران و کره شمالی در لیست سیاه FATF قرار می‌گیرند و از عربستانی که سرمدمدار صدور تروریسم و حمایت مالی از تروریسم است و از خود آمریکا که سرخن همه تروریست‌های جهان را دارد، هیچ نامی نیست، ولی جمهوری اسلامی ایران در لیست سیاه FATF قرار می‌گیرد.»

وزیر اقتصاد شرایط FATF را پذیرفت

وی FATF را دارای دو ابزار مهم برای تحقق اهدافش دانست؛ یکی مبارزه مالی با تروریسم و دیگری معاهده پارمو که تحت عنوان مبارزه با جرائم سازمان یافته فراملی است و تصریح کرد: «متأسفانه در دولت یازدهم وزیر امور اقتصادی و دارایی به صورت پنهانی که خیلی ها همچون مجلس شورای اسلامی در جریان نبودند، شرایط FATF را برای اینکه جمهوری اسلامی ایران بتواند از لیست سیاه FATF خارج شود، پذیرفتند که براساس آن عنوان شد جمهوری اسلامی ایران باید تا سال ۲۰۱۸ عضویت در پارمو را بپذیرد و این مهلت در حال اتمام است که دولت خیلی سریع لایحه‌ای به مجلس داد و مجلس هم آن را با یکسری شرایط پذیرفت و این مصوبه را تصویب کرد.» کارخانه‌ای تأکید کرد: «در این رابطه مساله مهم این است که ظاهراً مجلس شورای اسلامی به صورت مشروط کنوانسیون پارمو را پذیرفته است، ولی در ماده ۱۷ معاهده ۱۹۶۹ وین عنوان شده کشورهایی که مساله تحفظ را مطرح می‌کنند، باید کشورهای متعهد و عضو معاهده، شروط کشور را بپذیرند. این یک مساله است و مساله دیگر اینکه در ماده ۱۹ همان کنوانسیون وین عنوان شده شرایطی که توسط کشوری مطرح می‌شود، باید با اهداف و منظور این کنوانسیون یا معاهده‌ای که می‌خواهند عضو شوند، منافاتی نداشته باشد. در حالی که آنچه در حال حاضر موضوع اختلاف بین جمهوری اسلامی ایران و معاهد پارمو محسوب می‌شود، مساله تعریف تروریسم است. آن تعریفی که جمهوری اسلامی ایران از تروریسم دارد، ۱۸۰ درجه مغایر با تعریفی است که آمریکا و پارمو از تروریسم دارند. آنها حزب... لبنان، حماس و سوریه و حشد الشیعی و تمام گروه‌هایی را که در جهت مبارزه با تروریسم حرکت می‌کنند و در جهت استقلال و آزادی کشورهای خود مبارزه می‌کنند، تروریسم اعلام می‌کنند. آمریکایی‌ها قدرت غالب در این کنوانسیون هستند. مدیران این کنوانسیون عملاً تحت سلطه آمریکایی‌ها هستند، لذا مساله این تحفظ نمی‌تواند منافع ما را تأمین کند و در جایی که آمریکا و کشورهای اروپایی از گردانندگان کنوانسیون پارمو هستند و آنها تصمیم می‌گیرند و تصویب و تأیید می‌کنند، جمهوری اسلامی ایران نمی‌تواند مفهوم تروریسم را عوضی کند. آمریکایی‌ها خود جمهوری اسلامی را در اس تروریسم می‌دانند و رئیس جمهور آمریکا چه در زمان اوپاما و چه در زمان آقای دونالد ترامپ با صراحت اعلام کردند جمهوری اسلامی ایران در راس تروریست‌های جهان است؛ یعنی بازوی قدرتمند دفاعی این کشور که سپاه پاسداران و نیروهای قدس را تروریسم می‌نامند.»

این نماینده ادوار مجلس همچنین با اشاره به اعلام وزارت خارجه مبنی بر اینکه پارمو به هیچ عنوان ماهیتی سیاسی ندارد نیز گفت: «قاچاق انسان و مواد مخدر دو بند از اهدافی است که پارمو پیگیری می‌کند. مساله دیگری که سازمان ملل تصویب کرده، مبارزه با تروریسم است. کنوانسیون پارمو در سال ۲۰۰۴ حزب... لبنان را تحت عنوان اتهام مواد مخدر و اینکه درآمدهای خود را از طریق بازرگانی‌ها تأمین می‌کند، جزء لیست مشمول تحریم‌های پارمو قرار داد. مبارزه با تروریسم به این معاهده اضافه شده است.»

ابراهیم کارخانه‌ای در نهایت خاطرنشان کرد: «مفاد پارمو ظاهر خوبی دارد، اما محتوای پارمو در رابطه با مساله تعریف تروریسم است و کاملاً با تعاریف جمهوری اسلامی ایران مغایرت دارد. در واقع بی‌تردید می‌توان گفت معاهدات بین المللی عموماً ابزاری در دست قدرت‌های بزرگ هستند که در جهت تسلط آنها بر دیگر کشورها تدارک دیده شده و در این راستا مفاد قوانین بین المللی به‌عنوان ابزاری در خدمت این ابرقدرت‌ها هستند؛ سلطه جویان و ابرقدرت‌هایی که حتی خود به مفاد این معاهدات پایبند نیستند. ما در گذشته هم شاهد بودیم که اینها به‌رغم صراحت بند ۴ معاهده NPT که حق مسلم همه کشورها از جمله جمهوری اسلامی ایران را در دسترسی به فناوری هسته‌ای مشروع می‌داند، با فریب اتهاماتی را به ایران وارد کردند. یا به‌عنوان مثال در رابطه با مقابله با سلاح‌های کشتار جمعی به عراق تهمنی زدند که عراق معاهدات سلاح‌های کشتار جمعی را نقض کرده است و گزارشی دروغین از آنجا را بهانه اشغال عراق کردند.»

پیدا و پنهان توافقنامه آب و هوایی اقلیم در گفت‌وگوی «فرهیختگان» با عضو هیات علمی دانشگاه تربیت مدرس

مرگ تدریجی رویای معاهده پاریس

یکی از معاهدات پر سرو صدای پس از برجام، معاهده «اقلیم» موسوم به توافقنامه آب و هوایی پاریس بود که در سال گذشته به تصویب مجلس رسید و با اینکه معصومه ابتکار، رئیس وقت سازمان حفاظت محیط‌زیست، معتقد بود که «موافقتنامه پاریس یک سند بین المللی است که نه کنوانسیون است و نه پروتکل؛ بنابراین تعهدآور نیست»، با چراغ قرمز شورای نگهبان به مجلس بازگشت. نکته قابل توجه اینکه چند ماه بعد از روی کار آمدن دونالد ترامپ، رئیس جمهور آمریکا در جمع خبرنگاران با اعلام اینکه موافقت‌نامه پاریس برای مردم آمریکا هزینه‌بر است، خروج آمریکا از این توافقنامه را اعلام کرد. اگرچه چندی پیش ترامپ با تکرار اینکه عضویت در این [پیمان] جریمه های بزرگی را تعیین می‌کند، خاطرنشان کرد که «تحت شرایط کنونی وی روند خروج از این پیمان را که در ماه ژوئن اعلام کرده بود، متوقف خواهد کرد» و شاید این موضوع اهمیت توجه به ابعاد مختلف توافق پاریس را دو چندان کرد. از این رو برای نگاهی علمی به ابعاد مختلف این معاهده به سراغ عضو هیئت علمی دانشگاه تربیت مدرس رفتیم.

«یوسف قویدل» در گفت‌وگو با «فرهیختگان» از عدم شناخت و تخصص افرادی که موافقتنامه پاریس را امضا کردند صحبت و تصریح کرد: «در ظاهر هدف موافقتنامه پاریس جلوگیری از گرمایش جهانی و تغییر اقلیم‌هاست، اما مباحث سیاسی و استعماری در آن در حال جریان است، به‌طوری که اکثر دانشمندان بی‌طرف جهان، برخلاف عده‌ای که صحبت از روبه گرم‌افتن زمین می‌کنند، به سرمایش جهان اعتقاد دارند. اسمال سرمای بی‌سابقه و تاریخی را در آمریکا مشاهده کردیم.»

وی در ادامه خاطرنشان کرد: «گفته می‌شود سال ۲۰۲۴ تا ۲۰۳۰ یک عصر یخبندان در جهان اتفاق خواهد افتاد. هر بشکه (انرژی) که در حال حاضر ۶۴ دلار ارزش دارد، در آن زمان ارزش دو چندان می‌شود و ممکن است انرژی و سوختی که امروزه بشکه‌ای به فروش می‌رسد، در آن بحبوحه بلوانی به فروش برود!»

قویدل با اشاره به اینکه مسائل پشت پرده سیاسی و اقتصادی زیادی وجود دارد، گفت: «یکی از مسائل این است که کشورهای دارنده تکنولوژی نوین، به دلیل هزینه‌های زیادی که برایشان تمام شده است، دنبال مشتری هستند که تولیدات خود را بفروشند، از این جهت موافقتنامه پاریس و موضوع کاهش گازهای گلخانه‌ای ابزاری است که به مقصود خود دست یابند.»

عضو هیات علمی دانشگاه تربیت مدرس در پاسخ به سوالی مبنی بر خروج آمریکا و اینکه در نهایت از امضای این توافقنامه چه فایده‌ای نصب جمهوری اسلامی ایران خواهد شد، گفت: «سیاست آمریکایی‌ها معمولاً این گونه بوده است که اوپاما طرحی را تصویب و قبول و ترامپ پس از آن رد می‌کند، مانند موافقتنامه برجام. در نتیجه پذیرش موافقتنامه پاریس به ایران سرازیر خواهند شد.» وی همچنین در ادامه به بحث عدالت در زمینه کاهش گازهای گلخانه‌ای اشاره و تصریح کرد: «گازهای گلخانه‌ای ناشی از سوخت‌های فسیلی علت گرمای زمین و فرض تغییر اقلیم جهان است، عامل اصلی تولید این گازها کشورهایی مانند انگلستان، آلمان، آمریکا، هند و اخیراً چین هستند که در طول سالیان متصادی این گازهای گلخانه‌ای را وارد جو کرده‌اند، نه کشورهای مانند ایران که ۲۰ سال است در مسیر پیشرفت صنعتی قرار گرفته است.»

ایران در تولید گازهای گلخانه‌ای فاصله بسیاری با کشورهای توسعه‌یافته دارد؛ اگر زمانی به مصرف برابری رسیدیم، همزمان با آنان در این جهان برابر می‌توانیم مصرف گازهای گلخانه‌ای را متوقف کنیم؛ این عدالت نیست که سابقه مصرف ۲۰ ساله ما با کشورهایی که ۴۰۰ سال از گازهای گلخانه‌ای تولید کرده‌اند در یک کفه ترازو قرار بگیرد و یادمان نرود مزیت نسبی در توسعه و پیشرفت کشور در گروی انرژی‌های فسیلی‌ای است که داریم، اگر اینها را کنار بگذاریم کارمان خیلی سخت و پیچیده خواهد شد.» یوسف قویدل، در ادامه گفت وگو با «فرهیختگان» خاطرنشان کرد: «توافق کرده‌ایم که به دنبال سلاح هسته‌ای نرویم و کشورهای توسعه‌یافته به ما آن تکنولوژی را بدهند اما آنها بدقولی کردند و علاوه بر اینکه به ما کمک نکردند جلوی پیشرفت ما را نیز گرفتند، پس این بحث‌ها ایده‌آلیستی است.»

عضو هیات علمی دانشگاه تربیت مدرس با اشاره به ارتباط موافقتنامه پاریس با دیدگاه‌های فمینیستی اظهار داشت: «نظریه‌ای به نام الهه گایا داریم، آن‌جی اوهایی (NGO) تشکیل می‌دهند، زنان را فعال می‌کنند و از مسائل محیط‌زیستی روود پیدا می‌کنند و تا به چالش کشیدن سیاست‌های اقتصادی، نظامی، سیاسی و اجتماعی کشور می‌رسند. به عقیده آنان یکی از علل عدم اهمیت به محیط‌زیست و تغییر اقلیم این است که به زنان در جامعه ایرانی اهمیت داده نمی‌شود، بنابراین مادر زمین نیز مانند زنان در جامعه ایرانی بی‌ارزش است.»

وی در ادامه تأکید کرد: «موافقتنامه پاریس صد درصد الزام‌آور و تعهدآور است. کسانی که به لحاظ حقوقی موافقتنامه را بررسی کرده‌اند در ترجمه سند یا از روی تعدد یا از روی جهل بعضی موارد را تغییر داده‌اند. اگر در برجام هدف این بود که از همه صنایع ما بازرسی کنند و نتوانستند، با توافق پاریس می‌توانند این کار را انجام دهند. در موافقتنامه پاریس ذکر نشده است چه صنایعی باشد؛ نظامی، هسته‌ای یا... هر صنعتی که تولیدکننده آلودگی باشد می‌تواند بازرسی کند که این خیلی از برجام مشکل‌آورتر است.»

